

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr. 2045

Dosar nr. 4446/2/2013

Ședința publică de la 21 iunie 2016

Președinte:	Cristian Daniel Oana	- judecător
	Eugenia Ion	- judecător
	Adriana Gherasim	- judecător
	Anca Nechita	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței nr. 3607 din 19 noiembrie 2013, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [redacted] și intimatul-pârât Niculescu Nicolae, personal.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul-asistent arătând că, prin încheierea din data de 1 martie 2016, în temeiul dispozițiilor art. 493 alin. (7) din Codul de procedură civilă, republicat, s-a admis în principiu recursul și s-a fixat termen de judecată pe fond la data de 21 iunie 2016.

Înalta Curte, luând act că nu se formulează alte cereri, în conformitate cu dispozițiile art. 392 din Codul de procedură civilă, declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursului.

Apărătorul recurentului-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, casarea hotărârii recurate, cu consecința admiterii acțiunii și constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului Niculescu Nicolae.

În esență, arată că punerea voluntară la dispoziția Securității a unui spațiu deținut duce la reținerea calității de colaborator al Securității, fără a mai fi necesară îndeplinirea altei condiții.

Intimatul-pârât Niculescu Nicolae solicită respingerea recursului ca nefundat și menținerea hotărârii instanței de fond, ca fiind temeinică și legală.

Arată că, în calitate de inginer stagiar, nu a avut niciodată un birou la dispoziție exclusivă, iar punerea la dispoziție a acestei încăperi, astfel cum

reiese din primul referat, s-a făcut după orele de program, respectiv după ora 16:00. Totodată, sediul încăperii avea personal de supraveghere permanent, căruia i se predau cheile, la sfârșitul programului de lucru.

Învederează că singura întâlnire cu Securitatea a fost în ziua de 25 mai 1977, când i s-a luat un angajament de confidențialitate, în conformitate cu Regulamentul de organizare și funcționare a întreprinderii. Astfel, arată că s-a conformat acestui regulament și precizează că la secția de termoficare Drumul Taberei a lucrat numai până în 1979, iar dosarul se referă la perioada 31 mai 1977 – 22 iunie 1983. Depune la dosar concluzii scrise, solicitând respingerea recursului, pentru motivele invocate în cuprinsul întâmpinării.

Înalta Curte, luând act de susținerile părților, în conformitate cu dispozițiile art. 394 din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului.

ÎNALTA CURTE,

Deliberând, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel București-Secția A VIII-A, sub numărul 4446/2/2013 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Niculescu Nicolae solicitând să se constate calitatea de colaborator al Securității a acestuia.

Prin sentința nr. 3607 din 19 noiembrie 2013, Curtea de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâtul Niculescu Nicolae, ca neîntemeiată.

2. Motivul de casare invocat în cauză

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS), invocând motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 8 Cod de procedură civilă (2010).

În dezvoltarea cererii de recurs s-a arătat că sentința a fost dată cu în aplicarea greșită a dispozițiilor art. 2 lit. b teza finală din OUG nr. 24/2008 deoarece, deși a reținut corect starea de fapt, a interpretat greșit că punerea la dispoziția Securității de către pârâtul Niculescu Nicolae a biroului de la locul de muncă, respectiv de la Secția de termoficare „Drumul Taberei”, nu a fost făcută voluntar.

Intimatul s-a apărat arătând că, deși a lucrat ca inginer stagiar la Secția de termoficare „Drumul Taberei”, nu a avut niciodată un birou personal (numai șeful de secție avea birou separat), cheile de la biroul în care lucra erau predate la dispeceratul care asigura atât accesul în Secție cât și paza după orele de program.

3. Analiza motivului de casare

Potrivit art. 2 lit. b teza finală din Ordonanța de urgență nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității „*Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, (...)*”.

Prima instanță a reținut că pârâtul Niculescu Nicolae deținea un birou la Secția de termoficare „Drumul Taberei” pe care l-a pus la dispoziția Securității, semnând un „angajament” în acest sens, dar s-a comportat așa nu pentru că a urmărit îndeplinirea scopului vizat de Securitate, ci pentru că era convins că punerea la dispoziție a biroului era necesară pentru rezolvarea unor sarcini pe linia de apărare a securității statului.

Sentiința este nelegală, fiind dată cu aplicarea greșită a normei de drept material mai sus arătate, deoarece adaugă la lege prin instituirea unei condiții suplimentare, neprevăzută de OUG nr. 24/2008, pentru a reține calitatea de colaborator al Securității, respectiv ca persoana în cauză să urmărească voluntar îndeplinirea scopurilor Securității.

Or, o astfel de condiție nu este necesară, fiind suficient că pârâtul intimat Niculescu Nicolae deținea un birou în incinta Secția de termoficare „Drumul Taberei” pe care l-a pus la dispoziția Securității, înlesnind astfel culegerea de informații de la alte persoane. Convingerile intime ale colaboratorului sunt lipsite de relevanță, decisive fiind faptele.

4. Soluția Înaltei Curți

În consecință, pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 497 Cod de procedură civilă, va admite recursul, va casa sentința atacată și rejudecând cauza, va admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și va constata calitatea de colaborator al Securității pentru pârâtul Niculescu Nicolae.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E

Admite recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 3607 din 19 noiembrie 2013 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată și rejudecând, dispune:

Admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității .

Constată calitatea de colaborator al Securității pentru pârâtul Niculescu Nicolae, născut la data de 05.07.1948, în București, fiul lui Marin și Maria , domiciliat în [REDACTED]

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 iunie 2016.

Judecător,
C.D. Oana

Judecător,
E. Ion

Judecător,
A. Gherasim

Magistrat-asistent,
A. Nechita

Red. CDO
Jud. fond: Horațiu Pătrașcu